

LBRIS

We know
books

Echim Vancea

**PARANTEZĂ
TEMPORARĂ**

LIMES
2021

alfabetul umbrei

contrapunct	11
tăceri	12
alfabetul umbrei	13
pe ruine umbră și rugă	14
nocturnă	15
poemul insidios	16
cel care se plimbă	17
poem	18
doar timp	19
la oglindă	20

opis

<i>lacrima se apropie de zorii</i>	23
<i>tu care abia de mai poți privi</i>	24
<i>în plină lumină</i>	25
<i>ușoară umbrind ziua</i>	26
<i>nu da greș</i>	27
<i>așezat pe bârna solitarilor</i>	28
<i>umbra doarme neștiută</i>	29
<i>lacrimi mânjite cu sânge</i>	30
<i>din noaptea întreagă a rămas doar</i>	31
<i>din clopote se înalță fum împleticindu-se</i>	32

amiază întârziată

clar-obscur	35
pasărea	36
poem cu o pasăre	37
nicăieri	38
anotimp	39

stare	40
rătăcit	41
vecernie	42
o noapte credincioasă	43
ochiul de întuneric	44

poheme

<i>zarurile în așteptarea jucătorilor înverzesc</i>	47
<i>în spatele pădurii - după cum priveau jivinele</i>	48
<i>ruine se-ntunecă precum se-ntunecă fereastra</i>	49
<i>noaptea se înfinge adânc în lumina rece a lunii</i>	50
<i>noaptea-i alături de altarul care-a mistuit</i>	51
<i>zorii zilei se retrag sub umbra nucului</i>	52
<i>roua dintâi scuturată zace expusă - dintr-o vorbă</i>	53
<i>din umbra mohorâtă a clopotelor se ridică valuri</i>	54
<i>cochili străfulgerate de mici țipete din ochii</i>	55
<i>apoi o umbră a fost strivită sub cioburile</i>	56

de partea ușii

rămas bun	59
poem despre natură	60
fragment salvat dintr-o noapte albă	61
rătăcit	62
ziuă mereu și nici o noapte	63
undeva departe de bun rămas	64
altundeva pe malul apei	65
poem de noapte	66
singur	67
dezacord	68

la sud de râul ce curge spre vest

<i>într-un anotimp sătul de vise pasărea</i>	71
<i>din ochiul de pește ne privesc</i>	72

<i>pe urma magilor floarea-de-gheață.....</i>	<i>73</i>
<i>hăuri umbre ape</i>	<i>74</i>
<i>iertarea pe mulți.....</i>	<i>75</i>
<i>umbra are nașterea ei</i>	<i>76</i>
<i>zăpezile din jurul meu s-au întepenit</i>	<i>77</i>
<i>cu țigara atârând în colțul gurii m-a adus.....</i>	<i>78</i>
<i>obosită de lună-i steaua captivă-ntr-o dimineață.....</i>	<i>79</i>
<i>octombrie nouăsprezece nu-mi amintesc.....</i>	<i>80</i>

hoinara fugară

<i>prima poruncă a unui poem de toamnă</i>	<i>83</i>
<i>prima noapte de toamnă.....</i>	<i>84</i>
<i>aproape de miezul nopții</i>	<i>85</i>
<i>dimineață uitată în fața oglinzii.....</i>	<i>86</i>
<i>zborul unei păsări.....</i>	<i>87</i>
<i>un anotimp răpus de haos.....</i>	<i>88</i>
<i>toate zilele invitate în fața oglinzilor</i>	<i>89</i>
<i>pe valea cu un singur mal</i>	<i>90</i>
<i>poem înăbușind mâhnirea umbrei</i>	<i>91</i>
<i>capriciul cerului ascuns fără urmă</i>	<i>92</i>

umbra undeva își va găsi calea

<i>morminte nebăgate în seamă de nimeni.....</i>	<i>95</i>
--	-----------

contrapunct

în ochii mamei sub pălăria de floarea-soarelui
umbra pășea peste bârna de lacrimă otrăvită
deasupra urme de dinți înfipite-n coșul de fum

focul ardea o filă albă goală rece ca gheața
în fața ușii din fontă a șemineului
cămașa de mire se bălăcea în tăcere printre
razele fierbinți ale focului
tăcere era mantia de umbră de pe câmpul
de tunete zguduit
tăcere erau copacii strângând între ramuri
plini de mânie bezna de ger
tăcere era zgomotul filei albe și goale
arzând între lumină și fum
tăcere era sunetul clopotelor
pierdute între miezul de noapte lumină și ceață

scaunul de fildes
așezat în capul scării umbrite de frunze
zăcea abandonat de morți și de vii
pe umerii soldaților creșteau ghimpi acoperiți
de file albe și goale
pe când umbra se înălța în lumină
de pe putrede buze

am visat oase și peruci scăpându-mi
printre degete
tăceri mestecând fulgi de zăpadă sături
de atâtea căderi
fără urme pe marginea lacrimii
tăceri bălăcindu-se în ape zălăzite
la marginea ploii
zăpezi însângerând malurile
cu talpa picioarelor știrbite
în spatele cărora
băltoacele-s asemenea prăpăstiilor
călcate-n dezordine

pe foaia întinsă a nopții
s-a așternut zăpada
un fulg a căzut
pe lista cu urcușuri și coborâșuri
de pe umărul umbrei
l-am simțit topindu-se
și dispărând

nefiind în stare să se apere
învinsă de forța
creatoare a tăcerii
zăpada cade
ca un chip fraged
între întrebările din miezul de noapte

alfabetul umbrei

umbra în albastru ca cerul
îl cheama
de răspuns nu răspundea nimenea
nărăvașa umbră
și alfabetul fără cuvinte
o filă albă și goală

pasărea –
umbră fără hotar
din umbră în umbră și încă
întinsa umbră păgână –
vrea să cuprindă avară
tot ce stă alături de tine
cu a ei aripă
în ciuda beznei
și a strigătelor cu care înșfacă
pământul
și cei o mie și unu de morți

într-ascuns își schimbă piatra culoarea
o noapte a nisipurilor a uitării în numele
tău ridică blestemul frunzei și nepăsarea
de pe umbra dojenind făgăduiala

îmi dă doamne la umbra crucii tale zăbavă
îndreaptă firul ierbii și-i pune floarea la loc
dintr-o apă străină umbra-mi bea otravă
ca întotdeauna prea departe ești de mormânt

lemnul de cruce culoarea pietrelor o acoperă
cu frunza florii-de-gheață ca noaptea să scape
să poată uita de piatra de pe liniștea ce suferă
de noapte din noaptea piciorului știrb

nocturnă

bezna în albastru ca cerul
cade peste lemnul de cruce
tăciunii se rostogolesc
peste urmele scrijelite pe gheața
apei de graniță
de sub pălăria florii-soarelui
se aude un ticăit
ce mângâie frunzele macilor singuri albul opac
bălțește peste câmpia zguduită de tunete de sus
lumina felinarelor se prăvale
peste umbra ce-mi accoperă pieptul

aici jos lutul își schimbă numele
după sunetul clopotelor
moartea se frânge sub povara numelui
pământul nu răspunde
zăpada ține de mână copacii
încet prăbușindu-se

sub mesteceni
o pată de zăpadă neagră
veghează trădarea
unui smoc de iarbă neagră